

били обвинени за нѣкакво прѣстѣпление и хвърлени въ тъмницата. Императорътъ ги дори осъдилъ на смъртъ. Нещастнитѣ военачалници като се научили за това рѣшение на императора, готвили се за смъртъ, понеже знаели, че императорътъ е строгъ и нѣма обичай да отмѣнява своитѣ рѣшения. Въ тая безнадежна минута, единъ отъ тримата военачалници си спомнилъ за Св. Николай, но дѣ го? Той бѣ отъ тѣхъ много и много далеко! Като нѣмало друго срдство да му извѣстятъ за това свое положение, тримата военачалници прибѣгнали къмъ молитва. Съ сълзитѣ тѣ се молили Господу Богу цѣла нощъ да имъ изпрати помощъ и избавление, и Господъ чулъ тѣхнитѣ молитви.

Въ тая сжщата нощъ Св. Николай се явилъ на царя на сънъ и му казалъ: „Освободи затворенитѣ и осъдени отъ тебе трима военачалници; тѣ сж оклеветени и страдатъ невинни. Ако не послушашъ и ако погубишъ тия трима невини нещастници, то азъ ще подигна срѣщу тебе война, и ти ще погинешъ.

Царьтъ се уплашилъ и го попиталъ: „Ти кой си и какъ смѣешъ да ме заплашвашъ?“ Св. Николай му отговорилъ: „Азъ съмъ Архиепископътъ на градътъ Ликийскій“. Сжщо такъвъ сънъ сънувалъ и единъ отъ най главнитѣ клеветници срѣщу тримата военачалници; той дошълъ сутрѣнъта при царьтъ и му разказалъ за сънътъ си, разбира се като скрилъ онова, което се касаяло до неговото клеветничество

Царьтъ сутрѣнъта, като станалъ, запо-